

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

Tilsynsutvalget for dommere har i møte den 16. september 2010 truffet vedtak i

Sak nr: 55/10 (arkivnr: 201000348-11)

Saken gjelder: Klage fra A på tingrettsdommer B ved X tingrett

Utvalgsmedlemmer: Unni Sandbukt (leder)
Ola Dahl
Frode Sulland
Halvor Kjølstad
Wenche Frogn Sellæg

Ola Dahl møtte som varamedlem for Randi Grøndalen, som hadde forfall.

Offentlighet: Vedtaket er offentlig, jf. offentleglova § 3.

Vedtaket: Det foreligger ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor tingrettsdommer B.

Innledning:

Ved brev av 22. april 2010 har A inngitt klage på tingrettsdommer B ved X tingrett. Klagen gjelder dommeratferd og sen saksbehandling. Ved brev av 10. mai 2010 har Tilsynsutvalgets sekretariat varslet A om at klagen vurderes avvist, i det den synes å gjelde forhold utvalget etter loven ikke har anledning til å vurdere. Klagen er forelagt tingrettsdommer B som ved brev av 11. mai 2010 har avgitt uttalelse. Domstolleder ved X tingrett er orientert om klagen og har den 11. mai 2010 avgitt uttalelse.

Saksfremstilling:

Klagen har sitt utspring i tingrettens behandling av en privat straffesak anlagt av A. Tingrettsdommer B var behandlende dommer i saken.

Stevningen ble inngitt 18. februar 2009. Det ble i stevningen anført at samtlige dommere ved X tingrett var inhabile, og det ble anmodet om at saken ble overført en annen domstol "langt vekk fra Y lagmannsretts maktutøvelse". Ingen av habilitetsinnsigelsene ble tatt til følge, jf. Høyesterett ankeutvalgs kjennelse av 3. april 2009 og Ys lagmannsretts kjennelse av 20. april 2009.

Innen X tingrett mottok saksdokumentene i retur fra Y lagmannsrett, fremsatte A nye habilitetsinnsigelser samt krav om dokumentfremleggelse og sikkerhetsstillelse m.v. Tingrettsdommer B informerte A i brev av 30. juni 2009 om at tingretten verken kunne realitetsbehandle saken eller ta stilling til de krav som var fremsatt, så lenge tingrettens habilitet ikke var avklart. Da habilitetsspørsmålet var rettskraftig avgjort og saksdokumentene kommet i retur, ble A orientert om at retten vurderte å avvise saken fordi lovens fristregler var oversittet, jf. rettens brev av 4. august 2009. A fikk 14 dagers frist til å kommentere forholdet. Han ble samtidig informert om saksgangen og i hvilken rekkefølge retten ville ta stilling til de ulike spørsmålene i saken. A fremsatte deretter nye habilitetsinnsigelser mot tingretten. Han fremmet også anke til lagmannsretten over tingrettens saksbehandling. A anket i neste omgang både lagmannsrettens avgjørelse i habilitetsspørsmålet og kjennelsen i ankesaken. Høyesteretts ankeutvalg forkastet 21. desember 2009 begge ankene.

Tingrettsdommer B sendte den 29. januar 2010 et nytt brev til A, der hun konstaterte at han ikke hadde kommentert forholdene i rettens brev av 4. august 2009 og fastsatte ny frist for å inngi merknader. Tingrettens henvendelse ble besvart med nye habilitetsinnsigelser fra A. Ved tingrettens kjennelse av 8. mars 2010 ble den private straffesaken avvist.

Klager – A – har i hovedsak vist til følgende:

Tingrettsdommer B har brutt kravene til god dommerskikk gjennom den lange saksbehandlingstiden i saken. Innklagede har hatt saken i over ett år uten behandling, for deretter å avvise saken. I løpet av denne ettårsperioden ble klagers gjentatte begjæringer om sikring av bevis, fremleggelse av dokumenter og sikkerhetsstillelse for saksomkostninger, ignorert.

Det foreligger også brudd på kravet til at dommeren ikke må gi uttrykk for forhåndsstandpunkt. Saksbehandlingen har fra første stund vist at tingrettsdommer B har tatt et forhåndsstandpunkt til sakens realitet. Trenering av begjæringen om fremleggelse av

bevis viser at hun var innstilt på å administrere saken på en måte som ville føre til en avgjørelse til skade for denne part.

Anførselene om grove brudd på god dommerskikk underbygges av tingrettsdommer Bs handlinger etter avvisningskjennelsen var avsagt. Tingretten har bl.a. påstått at anken over avvisningskjennelsen ikke er mottatt i original til tross for at så er tilfelle.

Det fremsettes endelig påstander om manglende uavhengighet, lojalitetsbånd og inhabilitet. Saksbehandlingen og avgjørelsene påstås påvirket av aktører utenfor domstolene og navngitte dommere i Y lagmannsrett

Innklagede – tingrettsdommer B – har i hovedsak vist til følgende:

Avvisningskjennelsen vedlegges som dokumentasjon for tidsbruken i saken. Det er naturligvis ikke foretatt saksbehandling i de periodene der habiliteten har vært bestridt.

Saken har vært til behandling på hennes kontor/ved tinghuset i følgende tre perioder: 18. – 19. februar 2009, sommeren 2009 (etter 30. juni en gang) – 16. august 2009 og primo januar – 8. mars 2010.

Rettens saksbehandling har vært lang som følge av klagers gjentatte habilitetsinnsigelser og anker. Av de vedlagte kjennelsene fremgår det at klager har anket over tingrettens saksbehandling – og mangel på saksbehandling – i perioder hvor tingrettens og hennes egen habilitet har vært bestridt.

Domstolleder – sorenskriver C – har opplyst at hun ikke finner grunn til å avgi bemerkninger i anledning saken.

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Tilsynsutvalget legger til grunn at saken er klar for realitetsbehandling. Slik saken er opplyst, finner utvalget det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf. domstoloven § 238 andre ledd, andre setning. Ingen av partene har bedt om dette.

Generelt bemerkes at Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptre i strid med god dommerskikk, jf. domstoloven § 236 første ledd.

A har anført at tingrettsdommer B har brutt kravene til god dommerskikk ved å bruke så vidt lang tid på å avgjøre saken. Det er på det rene at stevning innkom retten 18. februar 2009 og at avvisningskjennelsen først forelå 8. mars 2010.

Isolert sett kan en saksbehandlingstid på i overkant av ett år synes lang. I herværende sak legger Tilsynsutvalget til grunn at dommeren ikke kan bebreides den lange saksbehandlingstiden. Årsakene til at det tok så vidt lang tid før endelig avgjørelse i saken forelå, er de mange og gjentatte habilitetsinnsigelser og anker under initiert av A. Ved å trekke fra den tid habiliteten var bestridt og sommerens rettsferie, fremgår det at tingrettsdommer B avgjorde saken i løpet av ca 2 måneder. I denne perioden fikk A ved flere anledninger frister for å kommentere og dokumentere ulike forhold i saken. Tingrettsdommer B orienterte også A om både saksgang og tidsforløp, herunder opplyste

hun om at hun ikke kunne ta stilling til de ulike krav og prosessuelle innsigelser så lenge habilitetsspørsmålet ikke var avklart.

Tilsynsutvalget finner på denne bakgrunn at det ikke er noe å utsette på tingrettsdommer Bs tidsbruk i saken.

A har i tillegg fremsatt ulike påstander om dommerens trenering av saken og om hennes motiver for å utsette avgjørelsen av de mange kravene som ble fremmet. Han har videre hevdet at tingrettsdommer B hadde inntatt et forhåndsstandpunkt og ønsket å avgjøre saken til skade for A. A har i tillegg beskyldt dommeren for manglende uavhengighet, herunder for å være påvirket av personer både i Y lagmannsrett og utenfor domstolsapparatet. Tilsynsutvalget kan ikke se at noen av de fremsatte påstander er dokumentert og anser disse deler av klagen som åpenbart grunnløse.

Etter dette finner utvalget ikke grunnlag for å reagere med disiplinærtiltak overfor tingrettsdommer B.

Tilsynsutvalget for dommere fatter etter dette slikt enstemmig

vedtak:

Det foreligger ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor tingrettsdommer B.